

došlo 11. 8. 08

18C 336/2005-72

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl soudkyně Mgr. Miroslavou Sixtovou v právní věci žalobkyně : **České dráhy, a.s.**, se sídlem Praha 1, nář. L. Svobody 1222, zastoupena JUDr. Pavlem Novákem, advokátem se sídlem AK Praha 5, Kořenského 15/1107, proti žalovanému : **Jakub Turek**, bytem Praha 10, Sněžňenková 3395/2, zastoupen JUDr. Hanou Benešovou, advokátkou se sídlem AK Praha 8, Sokolovská 124/416, o zaplacení částky 5937,- Kč s příslušenstvím,

takto :

I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 537,- Kč spolu s 2,5 % úrokem z prodlení z této částky od 15. 8. 2004 do zaplacení, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Co do zbylé žalované částky ve výši 5400,- Kč s úrokem z prodlení ve výši 2,5 % od 15. 8. 2004 do zaplacení se žaloba zamítá.

II. O výši nákladů řízení, které jsou povinni zaplatit účastníci České republiky, bude rozhodnuto v samostatném usnesení.

III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na nákladech řízení částku 15744,- Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalovaného JUDr. Hany Benešové, advokátky se sídlem AK Praha 8, Sokolovská 124.

Odůvodnění :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala na žalovaném zaplacení shora uvedené částky s odůvodněním, že žalovaný dne 14. 8. 2004 cestoval vlakem č. 772, přičemž porušil své povinnosti cestujícího, vyplývají ze zákona o drahách a platného přepravního řádu, když zavinil zpoždění vlaku, o čemž byla na místě sepsána hlášenka č. A-140-36. Žalovaný je tak povinen v souladu s tarifem a přepravním řádem zaplatit žalobkyni částku 5937,- Kč, která se skládá z dlužného jízdného, odpovídající přírážky k jízdnému a nákladů na vystavení a odeslání doručené výzvy k zaplacení. K výzvě soudu pak doplnil žalobní tvrzení tak, že žalovaný nastoupil do vlaku s jízdním kolem, které nemohlo být přepravováno v prostoru vozu spolu s cestujícími.

Žalovaný naproti tomu požadoval zamítnutí žaloby s odůvodněním, že si není vědom toho, že by jel vlakem bez řádného jízdního dokladu, když uhradil jak jízdné za svoji osobu, tak jízdné za svoje zavazadlo. Popřel, že by svým jednáním způsobil zaviněné zpoždění, a že by tak mezi jeho jednáním a zhruba 27 minutovým zpožděním vlaku byla nějaká příčinná souvislost. Požadovanou částku proto žalovaný považuje za bezdůvodnou.

Soud ve věci rozhodl rozsudkem ze dne 27.4.2005 č.j. 18 C 336/2005-28 tak, že žalobu v plném rozsahu zamítl. Odvolací soud usnesením ze dne 22.2.2007 č.j. 22 Co 493/2006-43 rozsudek soudu I. stupně zrušil s tím, že soud neprovedl řádně dokazování, důkazy zhodnotil neúplně, v důsledku čehož pak nemohl ani úplně zjistit skutkový stav věci. Zároveň odvolací soud zdejšímu soudu uložil, aby znovu posoudil oznámení ze dne 14. srpna 2004 a učinil z něj – po pečlivé úvaze, řádná skutková zjištění v otázce, zda předmětného dne došlo k porušení přepravních podmínek stanovených v přepravním řádu tím, že žalovaný nastoupil do vlaku s jízdním kolem, které nemohlo být přepravováno spolu s ním.

Zdejší soud vázán názorem odvolacího soudu proto věc znovu projednal a zjistil tento skutkový stav :

Žalobkyně uzavřela se žalovaným dne 14. 8. 2004 smlouvu o přepravě rychlíkem „ Českých drah, a.s. R 772, což prokazuje jízdenka žalovaného ze dne 14. 8. 2004. Spolu se žalovaným (a jeho manželkou), mělo dojít rovněž k přepravě jejich 2 jízdních kol, které z důvodu přeplnění zavazadlového prostoru určeného pro přepravu zavazadel, včetně kol, žalovaný umístil na představek prvního vozu, kde se kola přepravovat nesmí, resp. ne bez souhlasu průvodčího vlaku, který dle příslušných předpisů rozhoduje o umístění jízdního kola právě v případě vyčerpání kapacity zavazadlového prostoru. Tuto skutečnost prokazuje mimo jiné i výpis z traťového jízdního řádu v období 2003/2004, z jehož označení vyplývá způsob přepravy spoluzavazadel – včetně kola. Žalovaný byl poté průvodčí vyzván, aby kola z představku odstranil, že se tam přepravovat nesmí, což žalovaný odmítl. Plyne tak ze shodných tvrzení účastníků, výpovědi svědkyně Michaely Kořínkové, průvodčí z předmětného vlaku a listinných důkazů (viz. níže). Vzhledem k odmítavému postoji žalovaného, vlak byl vlak při vypravení ze stanice Praha – Masarykovo nádraží pozdržen, byla přivolána policie, která však incident žádným způsobem nevyřešila a poté byl vlak za stanice vypraven zhruba s 30 minutovým zpožděním. Před započítím přepravy byl žalovanému prodán zavazadlový lístek (2 ks v hodnotě á 36,- Kč). Tyto lístky (č. 126467 a 126466) prokazují, že žalovaný uhradil přepravci přírážku za tzv. nadměrné ruční zavazadlo.

Z tzv. „oznámení o závadách „ ze dne 14.8.2004 bylo zjištěno, že toto bylo vypsáno zaměstnankyní žalobkyně – průvodčí Michaelou Kořínkovou, která do této uvedla, že z důvodu nakládky kol došlo ke zpoždění vlaku o 30 minut, kdy kapacita služebního vozu byla již vyčerpána, přesto cestující (i po výslovném zákazu) naložili kola do vozu na představek, ačkoli to je v přepravě R 772 zakázáno. Z těchto důvodů proto byla zavolána policie, která však celou záležitost nijak nevyřešila s tím, že kola byla spolu s cestujícími – žalovaným, přepravena do cílové stanice na představku vozu. Žalovanému byla vypsána hlášenka o zpoždění vlaku, kterou odmítl podepsat a zmuchlal ji.

Z obsahu hlášenky ze dne 14.8.2004 bylo zjištěno, že i tuto vyplnila průvodčí vlaku Michaela Kořínková, která zde stanovila zpoždění vlaku R 772 v nástupní stanici Praha – Masarykovo nádraží v trvání 30 minut, za což byl vyčíslen doplatek jízdného ve výši celkem 6500,-Kč.

Z výpovědi svědkyně Michaely Kořínkové mimo jiné zjistil, že ta jakožto průvodčí vlaku předmětného dne trvala na tom, aby žalovaný odstranil kola z představku vozu, což však žalovaný odmítal, a což následně vedlo až ke zdržení vlaku a přivolání policie. Dále uvedla, že žádný interní předpis neupravuje postup v takovýchto případech, není ani nikde výslovně stanoveno, že vlak nesmí odjet do doby, než bude kolo odstraněno. Potvrdila, že policie celou záležitost nijak nevyřešila, a že poté, co došlo ke zpoždění vlaku, byly kola přepraveny do cílové stanice tak, jak je žalovaný umístil, tj. na představku předního vozu vlaku.

Z dopisu ze dne 12. 11. 2004 vyplývá, že žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě přírážky za nepovolené zastavení nebo zdržení vlaku ve výši 500,- Kč a náhradě za zpoždění osobního, spěšného vlaku či rychlíku ve výši 5400,- Kč spolu s poštovním ve výši 17,- Kč a poplatkem za výzvu ve výši 20,- Kč měl žalovaný uhradit celkem částku 5937,- Kč.

Smluvní přepravní podmínky ČD s účinností od 1. 7. 2000 ve znění účinném ke 14. 8. 2004, upravují podmínky ČD pro veřejnou osobní dopravu. V kapitole VI, bod 126 je upraveno tzv. mimořádné zastavení vlaku, dle něhož při porušení přepravních podmínek tím, že dojde k mimořádnému zastavení nebo zdržení vlaku, které nebylo ČD předem povoleno, zaplatí každý, kdo zpoždění způsobil nebo zavinil přírážku ve výši 500,- Kč. Výše náhrady za zpoždění jsou uvedeny v tarifu TR 10. V kapitole III nazvané spoluzavazadla bodu 186 se uvádí, že přeprava jízdních kol jako spoluzavazadla je povolena ve všech vlcích osobní dopravy a ve vozech označených symbolem kolo (podrobněji viz. níže). Dále je tato přeprava povolena v neoznačených vozech na prvním a posledním představku soupravy, kde mohou být umístěna vždy nejvýše 2 jízdní kola, avšak pouze v osobních a spěšných vlcích. Pověřený zaměstnanec ČD je oprávněn rozhodnout o umístění spoluzavazadla.

Tarif ČD pro vnitrostátní přepravu cestujících a zavazadel TR 10, v bodě 9 – ceník upravuje přírážky a poplatky, kde jsou specifikovány přírážky za porušení přepravních podmínek. Přírážka za nepovolené zastavení nebo zdržení vlaku je stanovena částkou 500,- Kč. Náhrada za zpoždění osobního, spěšného vlaku a rychlíku je stanovena částkou 200,- Kč za každou i jen započatou minutu zdržení, nejméně 600,- Kč.

V daném případě soud vzal za prokázané, že žalobkyně uzavřela se žalovaným smlouvu o přepravě ve smyslu ustanovení § 760 a následující občanského zákoníku, kdy žalovanému vzniklo, po zakoupení jízdenky, právo, aby za stanovené jízdné byl žalobkyní, jakožto dopravcem přepraven řádně a včas do místa určení. § 762 odst. 1 občanského zákoníku má-li cestující zavazadlo, přepravuje jej dopravce buď společně s ním a pod jeho dohledem, nebo odděleně. Bližší podmínky pro přepravu zavazadel pak obsahují přepravní řády. Ze strany žalovaného však došlo k porušení přepravních podmínek stanovených v přepravním řádu, a to tím, že žalovaný nastoupil do vlaku s 2 jízdními koly, které umístil v rozporu s předpisy na představku předního vozu, přičemž na výzvy zaměstnanců žalobkyně (průvodčí Kořínkové) k jejich odstranění, žalovaný nijak nereagoval. Soud vyšel z toho, že při přepravě rychlíkem, lze jízdní kola, jakožto spoluzavazadla přepravovat pouze za splnění podmínek stanovených v přepravním řádu (§ 11 odst. 4) a Smluvních přepravních podmínek Českých drah pro veřejnou osobní přepravu (dále je „podmínky ČD“). Dle těchto je přeprava kol povolena pouze ve vozech označených „kolo“, případně je to pověřený zaměstnanec žalobkyně, kdo je oprávněn rozhodnout o umístění jízdního kola, jak vyplývá z kapitoly III, bod 186 podmínek ČD. Přeprava jízdního kola je umožněna pouze do vyčerpání volné kapacity vozu, přičemž v případě vyčerpání kapacity může být přeprava odmítnuta a

rozhodnutí o umístění kola nebo odmítnutí přepravy z důvodu vyčerpání kapacity přísluší výhradně průvodčímu (jak vyplývá z kapitoly III, bod 187 podmínek ČD). Porušením přepravních podmínek se přitom rozumí, jestliže cestující při přepravě vzal s sebou do vozidla jako cestovní zavazadlo věc, která nesmí být obsahem zavazadla (§ 15 písm. r/ přepravního řádu) nebo zavinil zpoždění vlaku (§ 15 písm. s/ bod 1 přepravního řádu).

Soud však nedospěl k závěru, že by žalovaný svým počínáním způsobil či zavinil zpoždění vlaku, respektive, že by existovala příčinná souvislost mezi jednáním žalovaného a zpožděním vlaku v délce trvání 27 minut, čemuž odpovídá požadovaná částka 5400,-Kč (jedna minuta 200,-Kč), a to zejména z toho důvodu, že pro takovýto postup nebyl ze strany žalobkyně žádný důvod, když předmětná kola byla bez ohledu na zdržení vlaku, dopravena do cílové stanice na představku předního vozu, tj. způsobem, kam je původně žalovaný v rozporu s předpisy postavil. Postup zaměstnanců žalobkyně v takových případech není žádným předpisem upraven, nikde není ani stanoveno, že jde o takovou překážku, která by bránila tomu, aby vlak nemohl ze stanice odjet a muselo dojít k jeho zpoždění. Je tak tedy zcela nepřezkoumatelné, zda zmíněné zpoždění vlaku v trvání 27 minut bylo na místě, čemu konkrétně toto prospělo, a o jakou délku zpoždění se vůbec jednalo, když v tomto bodě se údaje značně rozcházejí (vše s přihlédnutím k tomu, že jedna minuta zpoždění představuje částku 200,- Kč). Zatímco v písemných záznamech se hovoří o 30 minutách, v žalobě žalobkyně požaduje přiznat částku odpovídající 27 minutám a žalovaný tvrdil, že šlo maximálně o 20 minut. Vzhledem na shora uvedené proto soud hodnotil postup žalobkyně jako nedůvodný s tím, že tento nemůže zakládat nárok na škodu za zpoždění vlaku ve výši 5400,- Kč, ve smyslu ustanovení § 15 přepravního řádu ve spojení s ustanovením § 420 odst. 1 a § 442 odst. 1 a 2 občanského zákoníku, a to pro absenci příčinné souvislosti mezi jednáním a následkem, což je jedna ze základních podmínek vzniku odpovědnosti za škodu. Z těchto důvodů proto soud žalobu v této části včetně požadovaného příslušenství pohledávky zamítl.

Ve zbytku požadované částky (537,-Kč s přísl.), tj. v části odpovídající přírážce za nepovolené zastavení nebo zdržení vlaku z důvodu porušení předpisů (spolu s požadovanými náklady za poštovné ve výši 17,-Kč a 20,- Kč za výzvu k úhradě dlužné) soud žalobu shledal, s ohledem na shora za uvedené, za důvodnou a proto v této části žalobě vyhověl, včetně požadovaného příslušenství pohledávky ve smyslu ust. § 517 odst. 1, 2 občanského zákoníku, jehož výše je odůvodněna v § 1 nař. vlády č.142/94 Sb.ve znění platných předpisů, neboť žalovaný byl s plněním dlužné částky v prodlení.

Vzhledem k tomu, že v době vyhlášení rozsudku soudou ještě nebyla známa přesná výše nákladů, které vznikly v souvislosti s řízením České republiky, bude o jejich výši rozhodnuto dle úspěchu ve věci v samostatném usnesení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 2 občanského soudního řádu, dle něhož měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo. V daném případě měl žalovaný ve věci úspěch ve výši 82%, z těchto celkových nákladů : náklady řízení za právní zastoupení při jednání před soudem I. stupně ve výši 6000,-Kč, dle vyhlášky č. 484/2000 Sb. (vše ve znění platném ke dni podání žaloby), 4x režijní paušál po 75,- Kč dle vyhlášky č. 177/96 Sb., náklady za právní zastoupení před odvolacím soudem ve výši 6000,- Kč a 1x režijní paušál po 300,-Kč, a za právní zastoupení opětovně před soudem I. stupně ve výši 6000,-Kč a 2x režijní paušál po 300,-Kč, což je celkem částka 19200,-Kč, z čehož 82% představuje 15744,-Kč.19% DPH zástupce žalovaného neúčtovala.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 15. listopadu 2007

Mgr. Miroslava Sixtová, v. r.
soudkyně

